

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام
ایران - تبریز (پایتخت گردشگری کشورهای اسلامی ۲۰۱۸)

تحقق حس دلبستگی به مکان در فضاهای درمانی با رویکرد زمینه گرا نمونه موردی (طراحی بیمارستان عمومی)

پرویز مهبودی^۱ * صدیقه بصیریان^۲ *

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ماهشهر، گروه معماری، ماهشهر، خوزستان، ایران

Email: mparvizz@chmail.ir

^۲ دکترای معماری، عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رامهرمز، گروه معماری، رامهرمز، خوزستان، ایران

Email: basirian1979@gmail.com

چکیده

آنچه در تعبیر فضا به یک مکان، نقش تعیین کننده ای در ایجاد احساس و یا از آن مکان خواهد داشت تجربه فرد می باشد، در نتیجه در این پژوهش دربررسی مراکز درمانی مورد بحث ما ایجاد حسی فرا تر و عمیق تر از حس یک مکان در تجربه ذهنی بیمار به کمک طراحی اهمیت ویژه ای دارد. بدین روی از اهداف اصلی این پژوهش می توان به بررسی و تحلیل مولفه های تاثیر گذار در ایجاد حس تعلق به مکان در مراکز درمانی و میزان ارتباط این مولفه ها با تجربه بیمار اشاره کرد. با استناد بر اهداف ذکر شده در این پژوهش، با کمک گرفتن از اسناد کتابخانه ای و تدوین نظام نظری پژوهش و همچنین با استفاده از روش پژوهش کیفی و انجام مصاحبه بیماراران و مراجعین و توزیع پرسشنامه اقدام به جمع آوری اطلاعات بر اساس تجربه بیماراران نموده و برای تحلیل اطلاعات از روش کدگذاری و مقیاس لیکرت مورد استفاده قرار گرفته است. بر اساس تحلیل این داده ها به این نتیجه می رسیم که حس تعلق در مراکز درمانی براساس تجربه بیماراران در درجه اول به عوامل کالبدی، سپس به عوامل احساسی و در نهایت به عوامل اجتماعی بستگی خواهد داشت در حالی که این حس در مورد بیمارانی که تجربه حضور نداشته اند توسط عوامل کالبدی و اجتماعی بستگی دارد و به نوعی عوامل احساسی حذف خواهند شد.

واژه های کلیدی: حس تعلق به مکان، مراکز درمانی، زمینه، زمینه گرایی، تجربه، حس دلبستگی